

Sygn. akt. IV Ka 597/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska (spr.)

Sędziowie SSO Stanisław Jabłoński

SSR del. do SO Anna Kegel

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale E. O. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013r.

sprawy **A. L.**

oskarżonego o czyn z art. 244 k.k. i art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy

z dnia 9 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 1017/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że czyn przypisany oskarżonemu kwalifikuje z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i przepisy te przyjmuje za podstawę wymiaru kary;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IVKa 597/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Oleśnicy oskarżyła A. L. o to, że:

w dniu 29 lipca 2012 roku w S. powiatu (...) kierował samochodem marki F. (...) nr rej. (...) pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Oleśnicy sygn. akt II K 464/09 zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 3 lat począwszy od dnia 23.02.2010 r. do dnia 23.02.2013 r. przy czym znajdował się w stanie nietrzeźwości wynik badania 1,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu co odpowiada takiemu stężeniu alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 08.03.2010 r. sygn. akt II K 933/08 na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 14.01.2011 roku do dnia 13.01.2012 r.

tj. o czyn z art. 244 kk i 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2013 roku (sygnatura akt: IIK 1017/12) Sąd Rejonowy w Oleśnicy, II Wydział Karny:

I. uznał oskarżonego **A. L.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjął, że czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 08.03.2010 r. sygn. akt II K 933/08 na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 14.01.2011 roku do dnia 03.08.2011r., tj czynu stanowiącego przestępstwo z art. 244 kk i 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący **5 (pięć) lat**;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego grzywnę w wymiarze **100 (stu)** stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz rowerów na okres **5 (pięciu) lat**;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżyciel publiczny.

Oskarżyciel publiczny zarzucił Sądowi I instancji obrazę przepisu prawa karnego materialnego – art. 244 kk, polegającą na przyjęciu, iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 244 kk w zbiegu kumulatywnym z art. 178a§4 kk, podczas gdy opis czynu zawarty w art. 244 kk w pełni zawiera się w znamionach przestępstwa z art. 178a§4 kk.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie A. L. winnego popełnienia czynu z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zarzut oskarżyciela publicznego zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż analiza akt przedmiotowej sprawy pozwala na stwierdzenie, iż Sąd I instancji w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującymi przepisami i rzetelny przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie. W toku postępowania jurysdykcyjnego zgromadzono wszelki dostępny materiał dowodowy, a jego całokształt w ocenie końcowej dał wystarczające podstawy do uznania oskarżonego A. L. winnym popełnienia zarzucanego mu przestępstwa w kształcie opisanym w zarzucie aktu oskarżenia. Wina i sprawstwo oskarżonego zostały wykazane w sposób niewątpliwy, a prawidłowość tych ustaleń nie była przedmiotem zarzutów apelacji.

Sąd Rejonowy dokonawszy prawidłowych ustaleń faktycznych czyn oskarżonego błędnie zakwalifikował, przyjmując, kumulatywną kwalifikację z art. 244 kk i art. 178a§4 kk w zw. z art. 11§2 kk. Słusznie wskazuje apelujący Prokurator, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, że pomiędzy art. 178a § 4 kk a art. 244 kk nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów. Takowy zachodzi bowiem jedynie wówczas, gdy ten sam czyn wypełnia znamiona typów czynów zabronionych zawartych w co najmniej dwóch przepisach ustawy karnej, a żadnego z tych przepisów nie można pominąć w drodze przyjętych w prawie karnym zasad redukcji ocen. Porównanie treści art. 178a § 4 kk oraz art. 244 kk nie pozostawia jednak żadnych wątpliwości, że opis czynu zabronionego zawarty w tym drugim przepisie w pełni zawiera się w znamionach czynu zabronionego określonych w art. 178a § 4 kk. Kwalifikacja pozostaje zatem pełna pomimo pominięcia w niej przepisu art. 244 kk. Nie kwestionując jednocześnie prawidłowości ustaleń Sądu I instancji

odnośnie działania oskarżonego w warunkach recydywy Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że czyn przypisany oskarżonemu A. L., zakwalifikował z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Sąd Odwoławczy uznał jednocześnie, że wymierzając oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia Sąd I instancji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie i należycie uzasadnił swoje stanowisko. Wymierzona kara jest wynikiem wszechstronnej i wnikliwej analizy okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynu (w szczególności stężenia alkoholu we krwi oskarżonego) i jako spełniająca wymogi określone dyrektywami przepisu art.53 k.k. uznana musi być za karę słuszną, adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego.

Jakkolwiek A. L. jest osobą uprzednio karaną sędownie, to przekonanie Sądu Rejonowego o celowości orzeczenia wobec niego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest nadal uzasadnione, w szczególności przy określeniu długiego (pięcioletniego) okresu próby, w połączeniu z orzeczonym zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Z pewnością w odniesieniu do oskarżonego, który samodzielnie wychowuje i utrzymuje trójce małoletnich dzieci, nie sposób stwierdzić, że jest on osobą silnie zdemoralizowaną, której resocjalizacja może odbywać się jedynie w warunkach izolacyjnych. Sąd Odwoławczy podziela w pełni twierdzenia Sądu Rejonowego o tym, że orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności w bezwzględnej postaci byłoby dlań dolegliwością nadmierną i przyniosłoby niekorzystne skutki. Realną i odczuwalną dolegliwością będzie natomiast dla oskarżonego kara majątkowa w postaci grzywny, której wymiar został prawidłowo określony przez Sąd Rejonowy.

Nie kwestionując również pozostałych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym orzeczeniu Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie utrzymał w mocy, kosztami postępowania odwoławczego obciążając Skarb Państwa.